RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 16.149 van 7 januari 2025
in de zaak A. 243.560/VII-42.714

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Oriane Todts
kantoor houdend te 1060 Brussel
Henri Jasparlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 25 november 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 315.236 van 22 oktober 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 6 december 2024 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Algemeen

1. Verzoeker werpt in het opschrift van het enige middel de schending op van een hele reeks bepalingen. In de uiteenzetting van de twee onderdelen van het enige middel gaat hij slechts in op een aantal van deze bepalingen. Verzoekers kritiek wordt hierna

in die mate behandeld. De schending van de overige bepalingen is op kennelijk niet ontvankelijke wijze opgeworpen.

Eerste middelonderdeel

2. Artikel 772 van het Gerechtelijk Wetboek (hierna: Ger.W.) bepaalt dat, indien een verschijnende partij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt, zij de heropening van de debatten kan vragen zolang het vonnis niet is uitgesproken. Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze deze bepaling zou zijn geschonden, die geen verband houdt met de kritiek als zou de draagwijdte van het medisch verslag van de vzw Constats zijn miskend.

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overweegt in het bestreden arrest:

> "Verder kan er ook op gewezen worden dat verzoeker bij zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij na zijn redding door de commando's met een vliegtuig of helikopter werd overgebracht naar Jalalabad en vervolgens per ambulance werd overgebracht naar een ziekenhuis. Verzoeker verklaarde tevens dat enkel de broer van zijn schoonbroer hem in het ziekenhuis bezocht […]. In het verslag van VZW Constats staat echter vermeld dat verzoeker na zijn redding naar een dorp werd gebracht en in dit dorp werd verzorgd aan zijn verwondingen, alwaar zijn broer en schoonbroer hem zouden hebben bezocht."

In het attest van de vzw Constats wordt vermeld dat verzoeker door de commando's naar een andere stad ("*dans une autre ville*") werd gebracht om zijn verwondingen te laten verzorgen, dat verzoekers schoonbroer en broer hem hebben gewaarschuwd dat hij bij een terugkeer naar zijn dorp ("*s'il retournait au village*") zou sterven en dat hij naar een andere stad is gevlucht ("*il a pris la fuite dans une autre ville*"). Daargelaten de vaststelling dat in het bestreden arrest "dorp" staat geschreven waar het volgens het attest van de vzw Constats tweemaal om "een andere stad" zou gaan, is in dit laatste attest nergens sprake van Jalalabad. Er blijkt dus niet dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan het attest van de vzw Constats een betekenis heeft gegeven die in strijd is met de bewoordingen ervan.

Tweede middelonderdeel

4. Met betrekking tot de vaststelling van letsels in het verslag van de vzw Constats overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

> "Wat betreft het medisch attest en het verslag van VZW Constats, waarin verzoekers littekens worden vermeld, benadrukt de Raad dat een medisch rapport niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde letsels kunnen aantonen, vormt het neergelegde medisch stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. Zo kan een arts, rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van littekens of verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde fysieke en/of psychologische ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Samenvattend, kan uit het medisch attest en het verslag van VZW Constats aldus enkel worden afgeleid dat verzoeker verschillende littekens heeft en deze het gevolg zijn van slagen, doch kan niet worden afgeleid dat de opgelopen verwondingen daadwerkelijk verband zouden houden met zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker littekens heeft, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. De attesten geven geen uitsluitsel over de specifieke oorzaak en omstandigheden van verzoekers verwondingen. Uit de attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers littekens en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn."

5. De kern van de voormelde motivering bestaat erin dat volgens het bestreden arrest uit het medisch attest en het verslag van de vzw Constats enkel kan worden afgeleid dat verzoeker verschillende littekens heeft en dat deze het gevolg zijn van slagen, doch dat er niet uit kan worden afgeleid dat de opgelopen verwondingen daadwerkelijk verband zouden houden met verzoekers vluchtrelaas, vermits geen uitsluitsel wordt gegeven over de specifieke oorzaak en omstandigheden van verzoekers verwondingen. Zo blijkt dat wanneer letsels specifiek ("*spécifiques*") worden genoemd in dat verslag, dit inhoudt dat ze enkel kunnen worden veroorzaakt door de betrokkene aangegeven vorm van foltering of de ondergane verwonding ("*le type de torture ou le traumatisme mentionné*"). Dat de letstels overeenstemmen met de opgegeven verwondingen, houdt dan ook niet *per se* in dat ze zijn veroorzaakt door foltering zoals aangegeven door verzoeker. Daarenboven beperkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich geenszins tot het verwerpen van het verslag van de

vzw Constats maar onderzoekt hij in de punten 5.1.15. tot en met 5.1.24. ook omstandig verzoekers asielrelaas, waarin tal van tegenstrijdigheden worden vastgesteld om tot de ongeloofwaardigheid van dat relaas te besluiten. Verzoeker gaat nergens in op deze motieven.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een betekenis heeft gegeven aan het verslag van de vzw Constats die in strijd is met de bewoordingen ervan, noch dat hij in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden een onvoldoende nauwgezet en grondig onderzoek heeft gevoerd. Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook opmerkt dat geen “exclusief causaal verband” kan worden afgeleid tussen verzoekers vluchtmotieven en de vastgestelde letsels, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

6. Wat de voorgehouden schending van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ betreft, beperkt verzoeker zich tot de opmerking dat deze bepaling in het bestreden arrest “onjuist toegepast” is. *A fortiori* in het licht van de voorgaande ongegrond bevonden kritiek, toont verzoeker dan ook geen schending aan van het voornoemde artikel 48/7.

Conclusie

7. Het enige middel is in zijn beide onderdelen, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond en kan derhalve niet tot cassatie leiden.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven januari tweeduizend vijfentwintig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bryan Geerts	**Carlo Adams**